

Publicerad 2010-02-11 07:23 av Yrre

vart man beger.

Hon flyter genom det mäktiga
gamla stenar kantade av grå grå

hon har sprungit strandlinjen men det var kostsamt.

Det var när himlen höjde sig hög och
andetagen samlades i en kokong, som en

nyfödd isfjäril.

Det var då jag förstod att mista.

Att när man ser ut över oändligt så finns
inga frågor längre, inga svar.

Bara det växande i att brista.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten